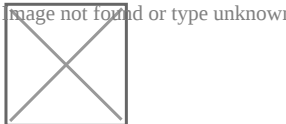
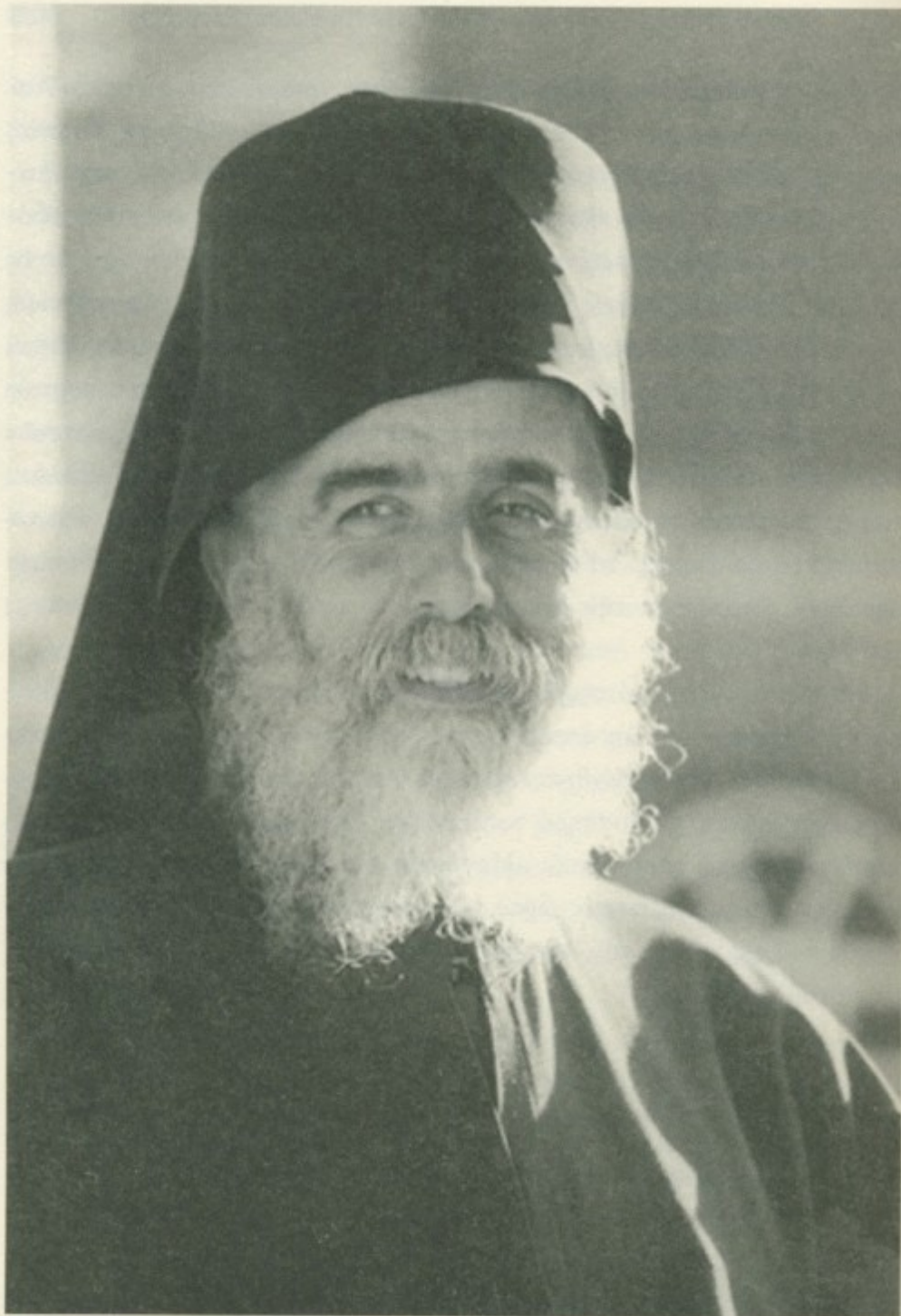

3 Ιουλίου 2025

Ιερομόναχος Ισαάκ Σταυρονικητιανός, ο Λιβανέζος Αγιορείτης Πνευματικός

/ [Συναξαριακές Μορφές](#)

Γερομόναχος Ισαάκ Σταυρονικητιανός, ὁ Λιβανέζος Ἀγιορείτης Πνευματικός
(φωτ. μοναχοῦ Γαβριὴλ Φιλοθεΐτου).

Γράφει ο Μοναχός Μωυσής ο Αγιορείτης, για τον παπα Ισαάκ τον Λιβανέζο:

Γερομόναχος Ίσαάκ Σταυρονικητιανός (1937-1998)

Ο κατά κόσμον Φαρές Αττάλα γεννήθηκε στο Ναμπάου του πολύπαθου Λιβάνου τό 1937. Νέος μόνασε στην πατρίδα του. Στή συνέχεια ήλθε για σπουδές στη Θεολογική Σχολή του Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης. Τήν περίοδο αυτή γνωρίστηκε και συνδέθηκε πνευματικά μέ πατέρες του Αγίου Όρους και κυρίως μέ τόν μακαριστό Γέροντα Παΐσιο († 1994), του οποίου στάθηκε καλός βιογράφος.

Τό 1979 έλαβε τό μέγα και άγγελικό σχήμα και από Φίλιππος ονομάσθηκε Ίσαάκ. Τό μοναχικό σχήμα του τό έδωσε ο Γέροντας Παΐσιος. Διετέλεσε Πνευματικός τών μαθητών της Αθωνιάδος Σχολής και πολλών ανθρώπων. Άφησε άγαθό παράδειγμα άγωνιστού στην εύλογημένη συνοδεία του, του Σταυρονικητιανού Κελλιού της Αναστάσεως του Κυρίου στην Κάτω Καψάλα. Άνθρωπος εύφυής, γλυκομίλητος, φιλόπονος, φιλότιμος, ψάλλοντας θαυμάσια μέ τήν ώραία φωνή του. Υπήρξε άγαθός παρηγορητής Έλλήνων και Άράβων. Για τούς δεύτερους είχε αρχίσει μεταφράσεις πατερικών βιβλίων προς πνευματική τροφοδοσία τους. Εύλαβής, σεμνός και μέ φόβο Θεού. Αγάπησε τήν προσευχή, τήν άσκηση, τήν ιεροσύνη, τόν μοναχισμό, τήν άρετή και τήν έλεημοσύνη.

Έγραφε ο παπα-Ίσαάκ για τόν Γέροντα Παΐσιο στο ώραίο βιβλίο του, *Βίος Γέροντος Παΐσιου Αγιορείτου*: «Τούς Άσκητικούς Λόγους του άββᾶ Ίσαάκ τούς είχε στο προσκέφαλό του και τούς μελετούσε πάντοτε. Για μία περίοδο έξι έτών ήταν ή μοναδική του πνευματική ανάγνωση. Έπαιρνε ένα στίχο και όλη τήν ήμέρα τόν επανέφερε συχνά στον νοῦ του, τόν μελετούσε βαθειά και πρακτικά, “όπως τά ζῶα άναμηρυκάζουν τήν τροφή τους”, κατά τήν έκφρασή του. Μοίραζε εύλογία ένα άπάνθισμα από τούς λόγους του, για νά παρακινήσει στή μελέτη τους. Πίστευε ότι “πολύ βοηθά ή μελέτη στα Άσκητικά του άββᾶ Ίσαάκ, διότι και τό βαθύτερο νόημα της ζωής δίνει νά καταλάβει κα-

Ὁ ἱερομόναχος Ἰσαάκ Σταυρονικητιανός, στήν εἴσοδο τοῦ Κελλιοῦ του.

νείς καί κάθε εἶδους μικρό ἢ μεγάλο κόμπλεξ καί ἐάν ἔχει ὁ ἄνθρωπος πού πιστεύει στόν Θεό, τόν βοηθάει γιά νά τό διώξει. Ἡ ὀλίγη μελέτη στόν ἄββᾶ Ἰσαάκ ἀλλοιώνει τήν ψυχή μέ τίς πολλές της βιταμίνες". Συνιστοῦσε καί στούς λαϊκοὺς νά τόν διαβάζουν, ἀλλά λίγο-λίγο, γιά νά τόν ἀφομοιώνουν. Ἔλεγε ὅτι τό βιβλίό τοῦ ἄββᾶ Ἰσαάκ ἀξίζει ὁλόκληρη πατερική βιβλιοθήκη. Ὅχι μόνο τόν μελετοῦσε ὁ Γέροντας, ἀλλά καί πολύ τόν εὐλαβεῖτο καί ἰδιαιτέρως τόν τιμοῦσε ὡς ἅγιο. Πάνω στή μικρή Ἀγία Τράπεζα τῆς "Παναγούδας", ἡ μία ἀπό τίς πέντε-ἕξι εἰκόνες πού εἶχε ἦταν τοῦ ὁσίου Ἰσαάκ. Ἀπό ἀγάπη καί εὐλάβεια πρὸς αὐτόν ἔδωσε τό ὄνομά του σέ κάποιον, ὅταν τόν ἔκανε μεγαλόσχημο ...».

Σ' ἓναν ἐπισκέπτη τοῦ Κελλιοῦ του, μέ πολλές ἐρωτήσεις, ἀπάντησε σχετικά: «Τό μόνο πού ἔχει νά ἐπιδείξει ἡ Ἑλλάδα στήν Εὐρώπη εἶναι

Ὁ ἱερομόναχος Ἰσαάκ Σταυρονικητιανός, στή νεκρική κλίνη.

ἡ Ὁρθοδοξία. Φοβᾶμαι ὅμως, καί αὐτό τό λέω μέ πόνο καί θλίψη, ὅτι οἱ Ἕλληνες σήμερα δέν εἶναι σέ θέση νά ἀναλάβουν μιά τέτοια ἀποστολή. Τό ὀρθόδοξο κύτταρο μέσα τους ὑπολειπεται. Σκέφτομαι πόσο σέ παλιές ἐποχές ἡ θεολογία ἀποτελοῦσε ἀνάγκη βιοτική τοῦ λαοῦ καί πόσο σήμερα ἔχει ἀποξενωθεῖ ἀπό τά ἐνδιαφέροντά του».

Ἀναχώρησε γιά τήν οὐράνια πατρίδα ὧν μας στίς 3.7.1998, μετά ἀπό μακρά καί πολυώδυνη ἀσθένεια, ἡ ὁποία τόν καταταλαιπώρησε καί τήν ὁποία ὑπέμεινε γενναῖα. Στό νοσοκομεῖο πού τόν ἐπισκεφθήκαμε μᾶς ὑποδέχθηκε καί ἀποχαιρέτησε μ' ἓνα ὥραϊο χαμόγελο. «Τελειωθείς ἐν ὀλίγῳ ἐπλήρωσε χρόνους μακρούς», κατά τό γραφικό λόγιο. Ἡ ἐξόδιος ἀκολουθία του ἔγινε στό Κελλί τῆς Ἀναστάσεως, χοροστατοῦντος τοῦ φίλου του μητροπολίτου Ξάνθης Παντελεήμονος καί πλήθους ἱε-

ρομονάχων καί μοναχῶν, τήν ἐπομένη ἡμέρα. Ἀναπαύεται τώρα ἀπολαμβάνοντας τούς μισθοὺς τῶν καμάτων του, μέσα στό φῶς καί τή χάρη τοῦ Ἀναστάντος Χριστοῦ, τόν ὁποῖο ἀπό μικρός ἀγάπησε καί ἀκολούθησε μέ ὅλη τή θέρμη τῆς καρδιάς του.

Μετά τήν κοίμησή του, ἓνας Πνευματικός τόν εἶδε καί τόν ρώτησε: «Πῶς εἶσαι»; Τοῦ ἀπάντησε: «Καλά εἶμαι». Τόν ρώτησε ξανά: «Ὁ Γέροντας Φανούριος πῶς εἶναι»; «Καλά», τοῦ ἀπάντησε. Ὁ Γέροντας Ἡρωδίων; «Καλά». Τόν ρώτησε καί γιά κάποιον ἄλλο καί τοῦ εἶπε πῶς δέν εἶναι καλά. Δέν τοῦ εἶπε τ' ὄνομά του. Σέ ἓναν ἐπισκέπτη του ἔλεγε: «Παλιά μιλοῦσαν μέσα στά μπακάλικά καί τά καφενεῖα γιά ἀλήθειες δογματικές. Ἡ θεολογία ἐγινε ὑπόθεση πανεπιστημιακή κι ὄχι κατάσταση βιωματική. Τρέφεται ἀπό τή λογοκρατία, ἐνῶ θά ἔπρεπε νά ζοῦσε ἀπό τόν Λόγο. Τό μεγαλύτερο κακό γιά τόν σημερινό ἄνθρωπο εἶναι τ' ὅτι μέσα στήν κοινωνία δέχεται τόσα πολλά ἐρεθίσματα, ὥστε τοῦ μένει ἐλάχιστος χρόνος γιά νά σκεφθεῖ τόν Θεό. Αὐτοί πού ἔχουν ἐπιδοθεῖ στήν προσπάθεια γιά τήν ἔνωση τῶν Ἐκκλησιῶν δέν ἔχουν οἱ ἴδιοι ἐνωθεῖ μέ τό Ἅγιον Πνεῦμα ἢ δέν ἐνίωσαν τήν ἀνάγκη νά ἐνωθοῦν μέ Αὐτό».

ΠΗΓΕΣ - ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Μωυσέως Ἀγιορείτου μοναχοῦ, Ἱερομόναχος Ἰσαάκ (1937-1998), *Πρωτᾶτον* 71/1998, σ. 79. Ἰσαάκ ἱερομ., *Βίος Γέροντος Παΐσιου τοῦ Ἀγιορείτου*, Ἅγιον Ὄρος 2004. *Γέρον Παῖσιος ὁ Ἀγιορείτης (1924-1994). Ὁ ἀσυρματιστής τοῦ στρατοῦ καί τοῦ Θεοῦ*, Ἅγιον Ὄρος 2005.

, σ. 1456-1460

Πηγή: agioritikesmnimes.blogspot.gr